

50 LEJT
VTJÜPER V
DOBROM PA
LAGVOM
STR. 4

KUFER
STR. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 19. julija 2007 ☼ Leto XVII, št. 29

DESETA OBLETNICA FOLKLORE V SAKALOVCIH

8. julija je bilo kulturni daum v Sakalavcu tak puni, ka bi vejndrik eno glau nej mogo dolaličiti. Prišle so stare materé, stere so najgére bile, kak plešejo njine vnukice pa vnuki, prišli so nekdenesnji folkloristi, prišli so mladi pa mlajši. Na odri na velkom plakati je pisalo: *10 let folklorne skupine Zveze Slovencev – Sakalovci*.

Program se je začno s povorko. Skupine - dvej domanji pa dvej iz Slovenije - so se vtjüpsrečale na srejudi vesi in so od tam plesale ali samo maširale do kulturnoga dauma. Lidgé iz vesi pa gostje so že med pautjov leko vidli, ka ma sakalavska jubilančna skupina nauvi gvant pa nauve črejvle. Taši so bili, kak če bi s stari kejpaj dolastaupili. Kak so se lidgé po naši vasnicaj kaulak leta 1900 ravnali, kakšen gvant pa črejvle so nosili, je pred par lejti raziskala etnologinja Marija Makarovič iz Ljubljane. Ojdlja je po vasaj, iskala stare kejppe pa spitavala starejše lidi. Po tistim je dala namalati kejppe, akvarele. Po tej kejpaj je te dala Zveza Slovencev (s pomočjauv etnologinje iz Murske Sobote, Jelke Pšajdove) zašiti 10 parov ženski pa moški svetešniji gvantov. Za ženske ji je šivala Gizela Bagola iz Beznovec, za moške Milan Graj iz Pečarovec, moške pa ženske črejvle je pa napravro šauštar Geza Kisilak iz Rogaševce. Nauvi gvant, sterga so mladi folkloristi dobili za svojo deseto obletnico, ja dala Zveza zašiti z denarno pomočjauv Slovenije.

Vse navzoče pa goste - med njimi generalnoga konzula RS

Povorka folklornih skupin v Sakalovcih

Sakalovski kulturni daum je bijo premali

v Monoštri mag. Draga Šiftarja, poslanca 5. volilnoga okrožja v madžarskom parlamenti Zsolta Németha pa tajnika Javnoga sklada RS za kulturne dejavnosti Vojka Stoparja - je pozdravo predsednik ZS Jože Hirnök.

V Sakalavcu je od leta 1970 pa do leta 1986-87 gnauk že bila folklorna skupina. Kak je prišlo po več kak desetletni pauzi do nauve skupine, je na jubileji taprajla tajnica Slovenske zveze Klara Fodor.

»Ka gnes ves Sakalovci leko svetí lejpi dogodek, se leko zavalimo vsejm, steri so pred nami na odri. Pred desetimi lejti, februara 1997, nas je na Slovenskoj zvezi gora zisko mladi pojep z vesi, Jožef Illés, pa nas proso za finančno pa organizacijsko pomauč v imeni mladi, steri bi radi ustvaurili folklorno skupino v svoji rojstni vesi.

Na Zvezi smo se veselili toga, ka so se želeli navčiti indašnje slovenske plese, s tejm gora držati slovensko kulturo, krepšo djasti narodnostno identiteto Porabski Slovincov, ka je trno lejpo poslanstvo. Zvöjn volé mladi pa sponzora bi itak nej meli svoje skupine, če bi njim mentorica Elizabeta Kovač nej staupila na pomauč. Pa tau že od drüdjim. Ves Sakalovci je ijrašnja bila v sedemdesiti lejtaj ranč zavolo toga, ka je v Porabji sama mejla folklorno skupino, stera je bila trno priznana. Njij je včila plesati Elizabeta Kovač, stera je bila zaprosena za eno večerno pomauč, pa je

(se nadaljuje na 2. strani)

(nadaljevanje s 1. strani)

DESETA OBLETNICA FOLKLORE V SAKALOVCIH

ostala prejk trinašet lejt. Tau, ka so njau 97. leta pa leko nanj vzeli za mentorico sakalaustji mladi, se posaba leko zavali plesalcom prve folklo-re, steri so pred nami na odri v skupini, sterij smo dali ime za gnes „veterani“. Oni so bili djédro pri ustanovitvi nau-

Predsednik skupine Jožef Illés prejema diplomu Javnoga sklada za kulturne dejavnosti od sekretarja sklada Vojka Stoparja

ve folklorne skupine. Etak je mlada folklor za dobro leto dni že leko staupila pred veliko publiko, 31. majuša 1998. leta na Porabskom dnevi v Slovenskoj vesi. «

Od sekretarke Zveze smo zvedeli, da je skupina mejla v deseti lejtaj kaulek stau nastopov. Elizabeti Kovač je pa v tej lejtaj bila na pomauč Marija Rituper iz Murske Sobote tō, stera je mladim navčila splet gorički plesov. Velko veselje je bilau pri skupini, gda so dobili harmonikaša, Borisa Velnerja iz Vučje Gomile. Gda je pred kakšnima dvōma letoma Erži nēni dala na znanje delavcom Zveze, ka bi pomalek (zavolo lejt pa zdravdja) rada slobaud vzela od skupine, so se pobrigali za tau, ka naj dobi skupina nauvoga mentora. Od tistoga časa je pauleg njē s skupino delo mentor Zoran Domjan iz Tešanovec.

Jubilantom je potem Vojko Stopar, tajnik Javnega sklada za kulturne dejavnosti, podelil brnaste in srebrne Maroltove značke za pet- in desetletno članstvo v skupini. Pozdravo ji je generalni konzul Drago Šiftar, steri je proso stare materē pa dejdeke, naj prejkdaajo svojim vnukom erbijō, ka so dobili od svoji sta-

rišov, najbola pa domanjo rejč, stera je muzika za vūje.

Poslanec Zsolt Németh je gučo o živi ljudski kulturi. Kak je pravo, v zgodovini ljudski plesov sta dvej pomembni štaciji. Prva je tista, gda so ljudske plesse zdignili (postavili) na oder (színpad), druga je pa tista,

gda so tej plesi prišli nazaj med lidi, najbola med varašansko mladino. Tū je mislo na gibanje t. i. plesnih hiš (táncház mozgalom), gda se je vse več

Stari pa mladi plesalci na odri, med njimi mentorica Elizabeta Kovač

mladine začnilo včiti ples, dapa nej zavolo toga, ka bi radi gorstaupili, liki zatok, ka so se naveličali diskonov pa tisti plesov. Zatok je pozvau sakalauvsko mladino, naj te ples ne plešejo samo te, gda je kakšen program, liki v vsakdanšnjom življenji, po balaj, veselica ali kakšni drugi prilikaj tō. Kak je pravo vogrski pesnik Sándor Csoóri: veter ostane samo te veter, če pija, dež ostane samo te dež, če pade, ples ostane ples samo te, če ga plešejo.

Nej bi si mogla lepši den za slobaud vōodebrati mentorica Elizabeta Kovač, stera je tak mislila, ka zdaj ma skupina zavolē plesalcov, zatok je leko z mirnim srcaum prejka mentor Zorani Domjani. Obadvej skupini, nauva pa veterani, sta se s toplimi rečami poslovili od Erzi nēni. Zveza Slovencev ji je pa svojo priznanje „Za Porabje“ prejkdaala že na Porabskij dnevaj ranč tak v Sakalovcaj.

Potejm so po vrsti nastopile folklo-re, najprva mlašeča sakalovska skupina, stera dá vūpanje za tau, ka de v toj maloj vesi, stera ma kumin 400 lidi, ešče dugo plesala folklor. Za njimi so prišli »veterani«, nekdanji plesalci, ništerni med njimi so že dejdeki tō. Vejndrik ranč zatok, ka so oni začnili tau, ka naj znauva bau skupina v vesi, je njim publika najbola ploskala. Folkloristi iz Keblja so pokazali na odri dobro volau, lejpo držo pa tau, kak se mora lejpa noša nositi, ka se mladi sakalovski plesalci morajo ešče navčiti.

Folklor iz Tešanovec je svoj nastop začnila z lejpim popevjanjom, nadaljevala s koražnim veselim plesanjom. Med plesi je pa dobro spadnilo očam pa vūjam gledati pa poslušati ansambel Goričke lajkoše. Najbole veselo je pa bilau po programi in večerji, gda so ustanili vsi muzikantje, folkloristi pa vkūper plesali pa spejali. Tisti najbola koražni so dugo v nauč vōzdržali.

Marijana Sukič

Razkroj vrednot ali provincialna zaplankanost??

Ta moj zapis bo strašen; vem, da bo to izraz moje osebne prizadetosti, občutek poraza, glas vpijočega v puščavi, pa vendar: stojim za vsako, tu zapisano besedo! To bodo vrstice resnice, žalosti in gneva, saj je čas, da povemo bobu bob... Za učenje (ohranjanje in razvijanje) slovenskega jezika v Monoštru gre, zgolj za to, da se bo tistih 7 bodočih prvošolčkov v OŠ I. Széchenyija lahko resno učilo slovenščino, ker starši, ki so jih k temu pouku vpisali, to želijo. In pripadniki slovenske manjšine v Porabju imajo po vseh državnih in mednarodnih zakonih to pravico! Mar Madžarska (ali zgolj monoštrska mikroregija) krši mednarodne pogodbe in krati manjšinske pravice zakonsko priznani slovenski manjšini?? Mar je sem prišla Evropa le na papirju, v dejanskem življenju pa je ta svet ostal v preteklosti??... Gre tudi za tistih 7 drugošolcev, 8 tretješolcev in tako dalje, pa za vse tiste učence na OŠ A. Jánosa v Monoštru, ki bi se radi učili slovenščino, pa ne le tu in tam, ampak od 1. do 8. razreda, pa jim po novem verjetno ne bo omogočeno. Ker mikroregija, ki se ima za odprto, multikulturno, evropsko in tolerantno, baje nima denarja za plačo kakšnega učitelja slovenščine več; ker pedagoški vodja ene od šol učiteljici slovenskega jezika svetuje, naj si sama uredi plačilo neplačanih ur pri slovenski samoupravi, če jih želi imeti plačane; ker je malikovanje nemščine v Monoštru postalo prioriteta in skoraj obsedenost...

Z neznosno lahkostjo (in ob asistenci nekaterih t. i. slovenskih funkcionarjev) se bo v prihodnje uničevalo kvaliteto pouka slovenskega jezika na monoštrski gimnaziji. Verjetno z določenim namenom. Kar nekaj staršev mi je omenilo, da svojih otrok ne bodo dali k slovenščini, če ta pouk ne bo več kvaliteten kot doslej. Tudi učiteljica, ki bo z dekretom poučevala – in ona je tu le nič kriva žrtev – mi je nekajkrat rekla, da se zaveda, da ne bo zmogla... Profesorico, ki je bila uspešna in edina v Porabju strokovno dorasla tej nalogi, pa so arogantno odslovili, ker se je zaradi le treh zaposlitvenih let znašla na seznamu viškov. Koga ali česa? Komu je bila na poti Elena Savelieva? Komu je na poti resen pouk slovenščine na monoštrski gimnaziji? Tistim – tudi sinovom slovenskih mater, ki tajijo svoje slovenstvo in snujejo madžarsko-nemško dvojezično gimnazijo v Monoštru? In pozablajo, da je monoštrska gimnazija bila obnovljena in dograjena z državnimi sredstvi kot slovenska manjšinska gimnazija.... To je neetično in nemoralno. Toda – mar te grehe še, razen boga, kdo kaznuje???

Obe slovenski manjšinski organizaciji, krovna šolska komisija in uradni slovenski predstavniki na Madžarskem se sicer trudimo preprečiti uničevanje pouka slovenščine v Monoštru, toda aroganca oblastnikov je neizmerna. Odgovor mikroregije na naše zahteve pravzaprav ni bil odgovor, ampak demagoško razglabljanje o tem, kar že vemo. Že na skupnem sestanku je bilo izpostavljeno, da želimo rešitve v prid ustreznemu in kvalitetnemu pouku slovenščine v monoštrskih šolah. Če teh rešitev ne bo, bomo probleme prenesli na višji nivo, najprej meddržavni, in če bo potrebno, tudi mednarodni. Žal, se nam verjetno to res obeta. In – treba bo še kričati, kričati!!

Vemo, in to je vsem kristalno jasno – slovenski manjšini v Monoštru se krši temeljna pravica do učenja lastnega jezika in kulture že na osnovnošolskem nivoju in prav v osnovni šoli je izvirni greh problema; gimnazija je le posledica. Mnogo nas je, ki smo naivno verjeli, da je pouk slovenščine v Monoštru zaželen. Ja, pri starših, ki so učence k temu pouku vpisali, je bil... Manj pa očitno pri vodstvih šol, ki so te starše in učence ignorantsko pustila na cedilu. Monoštrski šolski oblastniki imajo očitno zelo kratek spomin, saj so pozabili tudi na to, da je prav OŠ I. Széchenyija bila pred dvema desetletjema zgrajena kot centralna narodnostna šola! In danes? Ne govorite o tem, da ni otrok in da morate iz tega razloga ukiniti slovenščino! Vsaka manjšinska skupnost je vesela vsakega, ki se uči njen jezik, saj ohranjanje in razvijanje jezika pomeni ohranjanje manjšinske identitete in to Porabski Slovenci dobro vedo. Razen tega je tudi slovenščina eden od uradnih jezikov združene Evrope, česar se pametni starši, ne glede na narodnost, tudi v Porabju dobro zavedajo.

Moje razočaranje nad aktualnimi dogodki je toliko večje, saj sem vsa ta leta naivno verjela in zaupala v pedagoških krogih mnogim, ki so danes na povsem nasprotnem bregu. Le zakaj???

VALERIJA PERGER

ROJAKI V SOSEDNJIH DRŽAVAH – RES NE ZANIMAJO SLOVENCEV?

Kakor so kar precejšnje razlike v položaju manjšin v sosednjih državah, tako različno slovenski mediji, tiskani in elektronski, obravnavajo Slovence v Avstriji, Italiji, na Madžarskem in Hrvaškem. Da je s poročanjem slovenskih medijev o Slovencih v sosednjih državah nekaj narobe, je analitično in primerjalno na lanskem VI. vseslovenskem srečanju v slovenskem državnem zboru opozoril odgovorni urednik tržaškega Primorskega dnevnika Bojan Brezigar, tudi sicer zelo aktiven med Slovenci v Italiji in v različnih organih Evropske skupnosti. Vodi tudi edini zamejski dnevnik, kajti ostale manjšine imajo ali tednike ali nobenega stalnega tiskanega medija, recimo Slovenci na avstrijskem Štajerskem in na Hrvaškem. Ocenil Bojana Brezigarja so se pridružili tudi številni drugi ugledni predstavniki Slovencev v sosednjih državah in izrazili prepričanje, da mediji v Sloveniji zanemarljivo rojake v zamejstvu, celo tisti, ki jih zavezujejo zakoni, denimo nacionalna Radiotelevizija Slovenija. Nekoliko drugače je s tiskanimi mediji, ki so finančno odvisni od prodanih izvodov, manjšine pa ne sodijo med vsebine, ki bi dvigovale naklado časopisov. Pri časopisih bi morala »posredovati« slovenska država, vendar ne s politiko, ampak denarjem, kot to dela Avstrija, ki je zainteresirana, da časopisi poročajo o njeni manjšini v Italiji. Slednja ima, po zelo resnih ocenah, največ pravic med manjšinami v Evropi. Res je, da je mnogo odvisno tudi od posameznih novinarjev, ki delajo v obmejnem prostoru za osrednje ali regionalne medije. Od njihove osebne afinitete je pogosto odvisno, ali osrednji oziroma regionalni tiskani medij objavi prispevek o dogajanju v zamejskem prostoru ali se zanj ne zmeni, kar je najpogostejše ravnanje. Pomeni, da ni vse povsem odvisno od uredniške politike, ki bi odklanjala poročanje o dogodkih v zamejstvu, marveč od novinarjev v obmejnem prostoru. Uredniška politika Dela, zgolj primer, je približno taka: prispevek objavi, če že je pripravljen, ni pa nič narobe, ako ga ni. In drugi primer: nobenemu izmed treh »resnih« slovenskih dnevnikov se ni zdelo potrebno poslati na nedavno vseslovensko srečanje v državnem zboru svojega poročevalca: DELO je objavilo poročilo

Slovenske tiskovne agencije in fotografijo, medtem ko DNEVNIK in VEČER vsaj naslednji dan dogodka nista namenila vrstice. Zagotovo bi poročala, če bi se Slovenci, ki so prišli v Ljubljano z vseh koncev sveta, stepli med seboj. Slednje se bere sicer neresno, vendar je stvarnost tako neresno-žalostna. Zadnja dva pogovora je medijem namenila tudi Slovenska manjšinska koordinacija, in sicer v Monoštru in Celovcu. Ocene so enake ali podobne doslej napisanemu: SLOMAK si bo prizadeval razmere spremeniti, zagotavlja predsednik Rudi Pavšič iz Trsta. V kolikšni meri mu bo uspelo, je odvisno od mnogih dejavnikov, zlasti pomembno bo,

Tržaški pisatelj Boris Pahor, ki je bil pred nedavnim sprejet v Red legije časti, viteški red in hkrati najvišje francosko odlikovanje, ki ga na predlog vlade podeljuje predsednik Francije. Boris Pahor velja za enega najpomembnejših slovenskih pisateljev, ki ga v Franciji pogosto omenjajo kot enega izmed kandidatov za Nobelovo nagrado za književnost.

da bo na pogovorih z odgovornimi (direktorji, predsedniki uprav, uredniki) nastopal z argumenti in konkretnimi podatki. Kajti tudi doslej je bilo nekaj poskusov, kako zadeve spremeniti, vendar so bili pobudniki slabo pripravljeni, zato so jih vodilni predstavniki medijev prepeljali »žejne čez vodo«. V mislih imam razpravo v komisiji za Slovence v zamejstvu in po svetu pri slovenskem državnem zboru. Po seji je izgledalo, kot da je vse v najlepšem redu, kar seveda niti približno ni bilo res. Ugledni tržaški pisatelj Boris Pahor je imel na nedavnem VII. srečanju uvodno razpravo v skupini za Slovence v sosednjih državah (glej uvodnik v prejšnji številki Porabja). Med vzroki, zakaj Slovenci

zelo zelo malo vedo o rojaki v sosednjih državah, je omenil tudi vlogo tiskanih in elektronskih medijev. Boris Pahor je prepričan, da bi morali imeti slovenski časniki zagotovljen prostor za Slovence v sosednjih državah, kot ga ima tržaški Il Piccolo za Italijane v Istri. Tisti z nekoliko »daljšim spominom« bi vedeli, da je imelo DELO v sedemdesetih in osemdesetih letih vsak ponedeljek časopisno stran namenjeno Slovencem v sosednjih državah. Kar nekaj let sem podpisani poročal o vsem pomembnem v Porabju in med Slovenci na Madžarskem, in niti enkrat se ni zgodilo, da bi urednik zavrnil prispevek, ne glede na dolžino napisanega. Zdaj poroča DELO iz Porabja občasno, nekoliko pogostejše o Slovencih v Italiji in na Koroškem, medtem ko o Slovencih na avstrijskem Štajerskem in na Hrvaškem skoraj ne objavlja novic.

Slovence v zamejstvu tudi moti, o čem poročajo slovenski mediji. Najpogostejša so poročila o konfliktnih razmerah in problemih, zelo redko Slovenci slišijo, vidijo ali berejo o pomembnih dogodkih v kulturi, šolstvu, znanosti, športu in na drugih področjih, kjer so aktivne narodnostne ustanove in uspešni posamezniki. Zgolj primer v ilustracijo: Kako malo vemo v Sloveniji o književni produkciji na avstrijskem Koroškem in med pisatelji v Italiji, čeprav se lahko povsod pohvalijo z zelo kakovostnimi in v evropskem prostoru uveljavljenimi pesniki, pisatelji, dramatikami in književnimi prevajalci. Velja dobesedno, da ni novica, če je »pes ugriznil človeka, ampak če je človek ugriznil psa.« Boris Pahor meni tudi, da bi se morali mediji in politiki odločneje odzivati na enostransko poročanje ali izjave časopisov in politikov o določeni tematiki, za katero je očitno, da je prišla v javnost le ena plat zgodbe. Kot primer je kar nekajkrat omenil fojbe, kraške jame, v katere so partizani pometali pobite Italijane. Nihče se ne odzove in opozori, kaj se je zgodilo pred tem, koliko Slovencev so postrelili Italijani, torej so bile fojbe posledica nekega predhodnega dejanja, za katero mnogi ne vedo. Pri podobnih primerih Boris Pahor pričakuje tudi odločilnejšo besedo slovenske politike in seveda medijev.

Ernest Ružič

BOUG VAM PLAČAJ!

Ja, včasih se zgodi človeki, ka je v velki stiski, ne vej kama in kak. Sploj pa če je starejši. Starejši v gnešnjom cajti žmetno delavce najdejo. Odijo gor pa doj, kak bi si leko pomagali. Ges sam 15. marciusa tō v takši težavaj bila. Kūpila sam drva in bi je trbelo kalati. Tou tō istina, ka so takši grobijanski priglinge bili. Kaulek nji sam ojdla kak maček kaulek vrouče kaše. Koga mo prosila, ka bi je razkalo? Dobra būkova drva so tou. Mislila sam si, ka bi boukše bilau kalati z mašinom kak z rokou. Kak sam po dvorišči odla, sam čūla, ka ide nikši traktor, pela doj po poštij. Letim proti vratam, vidim, ka eden mladi človek sedi za volanom, ozaja pa ima tou šker, s šterim kala drva. Sama sebi pravim: »Kak je fejs leto, što je tou mogo biti?«

Pitala sam Ferina Čardašnoga pa Jožina Šuliča, če bi leko meni razkalala te drva. Feri je pravo, ka on mašin za kalanje

»Gasilska« slika flajsnij delavcov

ma, samo ka na te traktor se ne da zakapčniti. Pravita mi: »Vera nēni, ne ceknite se, vej midva že nika vōzbrodiva.«

Popodneva je bilou lejpo toplo vrejmen, sam malo na zrak pelala mamo, na toplo sunce. Naednouk vidim osem moškōv, ka idejo prouti nam, velka vrata odpirajo in se mi tak lepou smejejo.

»Drva smo vam prišli kalat.«

»Vej pa nemate topače,« sam komaj vōpovedala, je že traktor na dvouri stao. Tisti je biu, šteroga sam ges vidla zazrankoma rano. Na traktori so sejdli gospoud Dejan Horvat, župnik iz Markovec.

»Prišo sam vam drva kalat,« pravijo in že skočijo s traktora.

»Hvaljen Jezuš,« se pozdraviva.

Moški so kričali, naj njim nesem palinko, ka do leži kalali, ges pa sem si mislila, ka se mi senja. Prišo je Doričnjekin Toni z dvema sinoma, Onzin Tomaž, Attila Šulič pa Djančko Feri (po domače Oroslan).

Toni je pravo, ka drva včasih trbej vkūp tō sklasi, ka Vera nēni ne smejo zdigati. Drugi so pa prajli, ka dobro, ka so leko prišli pomagat.

Moram povedati, ka sam od veselja skor djaukala, tak mi je dobro spadnilo. V zdajšnjem svejti se malo takši najde, ki si vzamejo cajt, ka starejšim lidam pomagajo, pa eške z dobre volē. Tou eške posaba morem doj spisati, ka vse tou so mi šenki včinili. Boug Vam plati! Tūdi Vam, g. Dejan, iskrena hvala. Pa ste eške Vi meni povedali: »Boug plati, ka sam vam leko pomago.«

Vse tou se ne da dojspisati, kak mi je dobro spadnilo, ta vaša velka pomouč, štero dostakrat niti za pejnaze ne dobiš.

Vera Gašpar

OD SLOVENIJE...

Skupna seja slovenske in madžarske vlade bo 17. oktobra

Skupna seja slovenske in madžarske vlade bo 17. oktobra, je v Budimpešti po srečanju z madžarsko zunanjo ministrico Kingo Göncz napovedal zunanji minister Dimitrij Rupel. Glavne teme seje bodo sodelovanje na področju energetike in gospodarstva, promet, manjšine in prioritete slovenskega predsedovanja Evropski uniji v prvi polovici prihodnjega leta. Državi naj bi takrat podpisali tudi več dvostranskih sporazumov - po Ruplovih napovedih naj bi jih bilo 13.

Glavna tema pogovorov so bile sicer prioritete slovenskega predsedovanja EU, med katerimi bodo širitev EU, Zahodni Balkan, energetska varnost, podnebne spremembe, medkulturni dialog in lizbonska strategija. Ob tem je Rupel povedal, da se je z madžarskimi sogovorniki dogovoril, da bo Madžarska s svojimi diplomatsko-konzularnimi predstavništvi Sloveniji pomagala v času predsedovanja.

Madžarska zunanja ministrica je odnose med državama označila za odlične. Na vprašanje, kakšni so obeti, da bi slovenska manjšina na Madžarskem dobila svojega predstavnika v madžarskem parlamentu, je Gönczeva dejala, da »upanje ostaja«, pri čemer je pojasnila, da se s tem vprašanjem ukvarja delovna skupina, sicer pa so manjšine na Madžarskem organizirane v okviru lokalne samouprave, ki zagotavlja podporo manjšinski kulturi, šolstvu in medijem.

Slovenska manjšina opozarja na nesistematično in preskromno financiranje z madžarske strani, ki namenja le desetino vsote, kot jo namenja Slovenija madžarski manjšini v Sloveniji. Slovenija bo v letošnjem letu za madžarsko manjšino v Sloveniji predvidoma namenila 14,5 milijona evrov.

Minister Rupel se je sicer v okviru enodnevnega uradnega obiska na Madžarskem srečal tudi s premierom Ferencem Gyurcsánym in predsednikom Lászlóm Sólyom. To je bil prvi uradni obisk slovenskega zunanjega ministra na Madžarskem po šestih letih.

50 LEJT VTJÜPER V DOBROM PA LAGVOM (1)

V današnjem svejti, gda se vse menja porazmejno med seov v držinaj, na delovni mestaj, gda radi kaj pregrejšimo eden drugoma, depa težko odpistimo, so leko za peldo postavle ni vsi lidgé, steri vküper leko zadobijo zlato zdavanje, ka se leko sveti za petdeset lejt od rednoga zdavanja. V Andovci, najmenšoj vesi v Porabji, sta té velki svetek zadobila Karel Holec s svojo ženauv Šarolta.

Šarolta in Karel Holec

Njija ešče zatau tü posaba leko občüdujemo, ka mata 8 mlajšov pa 10 vnukov. S snejami pa z zeti vred ji je 26 v familiji. Tau sta njeva dva ustaurila v svojem življenji, na koj sta leko pa sta redno ponosniva pa radiva. Ovak je tau gnes pau lüstva vesi Andovci, vej pa vsevküper v toj maloj vesi 69 lidi žive. Mati Šarolta pa oče Karči sta si zaslöjžila lejpi svetek, steroga so njima pripravili mlajši s svojimi držinami. Tau se tü leko postavi za trno lejpo peldo. Zlatoporočenca sam gora ziskala doma, gde živeta z dvöma svojima sinauvama, v mirej, porazmenji, veselo pa delovno.

• *Tetica Šarika, viva sta prej nika nej vedla naprej, ranč sta nej stela svetiti svoj petdesetlejni zakonski jubilej. Ka se je godilo te majuša slejdnjo nedelo?*

»Den se je tak začno, ka dja sam se k meši opautila. Ena či pa zet sta že doma bila. Za-

zranka pitam tau čer, ka mo gnes tjöjali. A, prej nika že bau. Pravim, vej pa nika trbej té vövezeti, ka je zmrznjeno mesau. A, vej je prej brat Laci prineso nišo divjačinsko mesau. Dala sam valati, zatok ka mamu taum vanej v zamenici tü hladilnik. Pa ka de té vcuj rédjeno? Vej, že nika bau. Prajla sam, prinesem kromče pa je brž olöjpam. Nej, ti prej nej, vej mi. Na, te mo se dja šla kaupat

pa se ravnat k meši. Té mi zet pravi, depa nete z avtobusom šli, vej mo vas dja tá pelo. Depa zaka, vej pa bus pride pa šentji ta pela. Nej, nej, on de me pelo. Na, dosta sam se nej postavlala. Gda se začnem ravnati, te mi pojep pravi, mama, malo se zat' pašči. Sam si mislila, zaka se te zdaj moram paščiti, če va gnauk z avtonom šla z zetom. Dobro, kreda sam se djala. Mauž mi gnauk samo pravi, jaj, prej tjelko motorov dé

töj sé vö, vejn so taborniki. Tau nej mogauče, pravim, ka djesteu töj, pa telko autonov nejma več mesta. Na, eno malo začnajo „dudalnavati“. Hu, dja sam se té že zgrabila za glavau! Mauž pravi, zet je prišo z Nagykanizse, pa drüdjü tü. Ka je pa prej tau, vsi so töj. Dja sam več nika nej goučala, té sam že vejdlä, ka je tau. Na tau je zdaj vse dobro bilau pa lepau, samo nika nejga kreda. Ka zdaj baude? Dejo nutra na red. Pravim tau čeri, pa nika smo nej vedli, ka je zdaj tau. Prej mama, ti se nika ne boj, nika se ne djauči. Za eno malo začnejo vöpakivati. Karčina žena je pekla, Šari je pekla, enomalo je vse puno gratalo. Dobro, tau zdaj djeste. Zdaj te obed kreda dejvejte. Á, nika nemo kreda dejvali, pravijo. Te mi šaušnjajo, mama, nika se ne žaugaj, v Varaši v Lipi bau obed. Osem avtonov nas je pelalo. Vsevküper nas je bilau 32 lüdi.«

• *Karči bači, gda ste zaglednili te mnaugo avtonov, ka ste si brodili?*

»A, dja sam te ešče itak nej vedo. Dja sam tau nej dau valati. Mi smo od toga nika nej goučali. Pa tak nika nede s toga. Dja tavö na okno gledam, tau gvüšno turisti déjo töj ta gora. Gda vidim, ka zet pa drüdjü tö dejo, te sam dja ešče itak nej gora prijö, ka ka je. Dobro, prišli so, depa na tau sam dja nej brodo, ka tau baude.«

• *Tetica Šarolta, tau je zdaj oprvin bilau, ka so vas mlajši etak presenetili?*

»Gda sva 25 lejt mela zdavanje, te je tü bilau. Depa te smo vedli pa smo se vsi kreda dejvali. Töj doma smo meli obed pa svetili.«

• *Karči bači, tjelko mlajšov mata?*

»Osem, tri pojbe pa pet dekel. Vnukov pa deset.«

• *Kak sta leko tašna lejpa lejta zadobila vtjüper?*

Žmano se mi zasmedejo: »Sto bi tau brodo naprej! Tau samo tak prišlo.«

• *Pri tašni velki držinaj je zveksöma tak, ka je v familiji nekak že emo velko držino. Se nikak tau erba?*

Šarika pravijo: »V mojoj žlati so bile velke držine. Moja baba je mejla edenajset bratov pa sester vsevküper. Sin pa čer moje sestrične, Nanina Vajninoga v Ritkarovci tü petpet mlajšov mata. Malo se zatok tau nikak erba.«

• *Kak se zdaj pogučavlamö, tak poznam, kak bi vüva vejn ranč nej vpamet vzela, ka ste tašno velko držino gora ranila.*

»Nej, mladi človek dosta vse tá nesé. Dosta je trbelo delati. Mauž je delat odo v Varaš v gazdašag. Tak, ka za kmico odišo pa za kmico prišo. Dja sam doma krave mejla, bujcetje, kokauši, piščance. Njive smo delali, kosili smo. Tak ka

Jubilanta pa osem mlajšov

»Tau so nej lejpe lejte, dja 90 lejt ščem zadobiti«, pravijo pa se veselo smedejo.

• *Gvüšno vama nej bilau léko gora raniti tašno velko držino?*

»Dja, če tak vzememo, tistoga reda ešče ležej bilau kak zdaj. Leži smo živali. Ka smo slöjžili, tisto je dosta večä vrejdnö bilau. Zdaj, ka mi tau malo penzijo mamö. Ka je tau? Nika nej! Tau za vodau, elektriko, telefon tanazaj plačamo. Tak, ka dosta nam ne ostane.«

• *Gda ste vi mladi ledjen bili, ste brodili, ka te tašo lejpo velko držino meli?*

sam vertivala. Doma smo vse leko tjöjpili za tisto, ka smo mlejko, djajce pa tašno kaj zodal. Tak, ka je moža plača vse vkraj djana bila.«

• *Tak vidim, ka mlajši v velki držinaj se tak med seov kak s starišami dosta bola pa lepše poštöjvajo. Kak pa pri vas?*

»Dja do tejsa mau ne morem prajti, ka bi meli kašno njevko med seov. Ka tadale, tau ne vejim. Litji zdaj so ešče sploj vsi dobri.«

(se nadaljuje)
Klara Fodor

Razstava v sombotelskoj galeriji od 3. julija do 15. avgusta

KAMENJE – SIMBOL BREZKONČNOSTI ČASA

3. julija je bila v sombotelskoj galeriji otvoritev razstave Rocca Turija »Kamenje«. Površni obiskovalec na razstavi dobi eden košček mediterana, ar kamni,

so našli njega. V Calabriji se nahaja eden zaliv (öböl), gde potok Ferro teče notri v morje. Ferro pomejni železo. Na tam bodoučih kamnih se je začno naberati

nost obstoja. Ali ta razstava s svojimi preluknjanimi kamni predstavlja ranč nasprotje, tou je nemirovnost. Nemirovnost nad minevanjem časa. Če te kamne primerjamo s peščeno vöro, leko ugotovimo, ka peščena vöra po svoji naturi te nemirovnosti ne izraža. Kaže minevanje časa, ali gda njej čas mini, jo enostavno obrnemo, pa znouvič začne od

zaprav žrtev. Ali kamenje je tudi zmožno ogromno opustošenje napraviti. Pomislimo samo na meteore, šteri s svojim padcom ceji žitek lahko vničijo na ednom ali drugom planeti.

Kamen je leko surovina, iz šteroga umetnik napravi kip, šteroga stouletja ino stouletja občudujejo prihajajouča ino odhajajouča pokolejnja. Leko pa grata tudi mo-

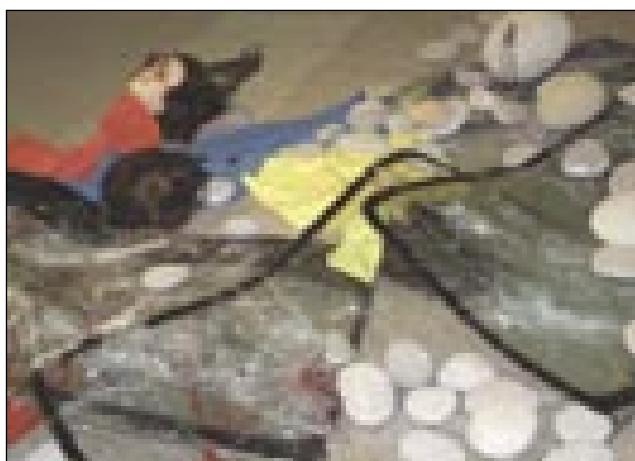

Dr. Zoltán Gálig direktor galerije, umetnik profesor Rocca Turi ino tolmač (od leve prouti desni)

šteri so tam vidouči, »prihajajo« iz sunčane Italije, iz Calabrije, gde so se srečali z morjem. Kamen, te prastari element, že po svoji naturi dava estetsko doživetje.

Ali cilj te razstave je več. V ednoj dvorani skoncentrira celotno zgodovino človečanstva v velikij stopajaj, pa ešče več, najme zgodovino ceje naše Zemle. Glavni tao te razstave je kamen, ali nej izklesani kamen, nej takšni kamen, iz šteroga so roke umetnika napravile razne figure, razne skulpture. Te kamen se nahaja na etoj razstavi v svojoj originalnoj formi, v tistoj, v šteroj je najdeni, šteroga je rouka umetnika nej spremenila v umetniško delo, nego sama natura ga je spremijnjala. Tou kamenje predstavlja brezkončnost časa, kak vsakši element, vsakša prvina. Kamen ino voda slišita med najstarejše prvine zgodovine našoga planeta. Simbolizira pa obednom tudi brezkončnost prostora (tér), tak ka se kamenje povsedik nahaja, povsedik ga je leko najti na Zemli. Ali kamni, šteri so vezdaj v Sombotelu razstavljeni, so nej navadni kamni. Tou so preluknjani kamni, štere je preluknjala voda, gda se je srečala s kamnom. Umetnik je povedo, ka je takšne kamne trnok težko najti, ka je mogouče pravzaprav ranč nej on najšo te kamne, nego kamni

železov oksid, šteri se nahaja v vodej toga potoka. S časom, kak so se tej kamni v morji potakali, ar jii je voda nosila se pa ta, se je te železov oksid doj zvoščo. Pa zanimivo je, ka je na njegovom mestu luknja gratala. S toga leko vidimo, kakšno veliko mouč ma voda, ta druga najstarejša prvina

Virtualna predstavitev tragedije na avtocesti

začetka meriti čas. Tej kamni na sombotelskoj razstavi pa zbüdjavajo nemirovnost. Ar te

rilsko orožje (fegyver), - kak tou vidimo pri ništernij inštalacijaj Rocca Turija -, odvisno od toga, što te kamen vzeme v rokou. Edna inštalacija Turija simbolizira na primer pod piramido ležecoga Tutankamona, šteroga so na podlagi najnovejših raziskavanj bujli s kamnjanjem. Če sledimo časi, pridemo do denešnje tragedije. Mladi par, šteri se je veselo, brezskrbno pelao na avtocesti, je s tragično smrtjo vöpremino, ar so se našli takšni neodgovorni mladi, šteri so se špilali s tem, ka so z viadukta kamenje metali doj na avtocesto, pa so te avto zavadili, v šterom sta se ta mladiva smrtno ponesrečila. Znankar zatou, ka je ta inštalacija najbolje blüzi našomi časi, vpliva na obiskovalca najbolje sugestivno.

Rocco Turi je na razstavi povedal eno par rejči o tom, zaka je pripelao tou razstavo ranč v Sombotel. On že dvajset lejt redno obiskuje poletno univerzo, zvün toga ga spomina potok Ferro (železo) na našo Železno županijo.

Suzana Guoth

ŠTO JE PRAVZAPRAV ROCCO TURI?

Univerzitetni profesor, iznajditelj, arhitekt, urbanist, korespondent večih časopisov, avtor vnougih knjig ino študij, pouleg toga znani umetnik, šteri je razstavlao že v vnougih državaj Evrope. Žive ino deluje v Regio Calabriji, v južnom tali Italije.

Od svojih razstavljenih del so najbolje zanimivi viseči, luknjaški kamni, šteri so trnok rejdki, ali on je zbral vsega vküper okouli tri gezero. V Sombotel je pripelo »samo« gezero kamnov s svojim malim osebnim avtomobilom tak, ka se je šestkrat mogo obrnouti, ka je tou cejlo zbirko es spravo.

Tudi reklama je zanimiva, štero si je on sam napravo. Es v Sombotel je pripelao v vse vekše lokale 97 kilogramov cukra v male vrečke spakivane, na šterih se nahaja reklama njegove razstave. Te cukar dobijo tisti goustje, šteri pridejo v lokale na kavo.

Zemle, štera je zmožna na najbolje trdnom elementi napraviti luknjo. Tou pomeni, ka tudi eden tao mrtve nature leko vpliva na drugoga, lahko v drugom kvar napravi. Dostakrat mislimo, ka kamen pomejni mirovnost, ar predstavlja v sebi brezkonč-

luknje na nji kažejo, kak je nad njimi ogromno časa minoulo. Ali te proces ne moremo več nikdar obrnouti nazaj. Čas, šteroga kažejo, je na veke mino, nikdar več se ne povrne. Te kamni že po svoji naturi predstavljajo simbol našoga žitka. Eti je kamen prav-

... DO MADŽARSKE

Ukrajinski predsednik Juščenko na uradnem obisku v Budimpešti

Na vabilo predsednika države je bil 10. in 11. julija na uradnem obisku v Budimpešti predsednik Ukrajine Viktor Juščenko. Oba predsednika, Sólyom in Juščenko, sta se strinjala s tem, da bi se morali na skupni meji odpreti novi mejni prehodi ter se začeti dogovarjati o skupnem opravljanju carinskih poslov na mejnih prehodih.

László Sólyom je zaprosil Viktorja Juščenko, naj pri novem sistemu sprejemnih izpitov, ki bo začel leta 2008, zagotovijo za dijake, ki so končali v madžarskih šolah, možnost opravljanja le-teh v madžarskem jeziku.

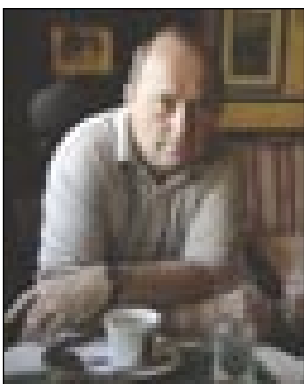
Viktor Juščenko je poudaril, da so se v zadnjih dveh letih dinamično razvijali poslovni, gospodarski in trgovski stiki med državama. Ukrajina je pripravljena zagotoviti prostor ob meji, kjer bi Madžarska lahko imela plinski terminal za milijardo kubičnih metrov plina.

Stranka socialistov se bo selila

Po informacijah dnevnika Népszabadság bo stranka socialistov prodala svoj dosedanji sedež na Trgu Szabadság ter se bo preselila v manjšo stavbo v VI. okrožju. Dosedanjo partijsko stavbo naj bi odkupilo izraelsko podjetje, ki se ukvarja z razvijanjem turizma ter z nepremičninami. Socialisti se bodo preselili v stavbo, ki je nekoč skužila kot sedež enega največjih sindikatov. Po informacijah dnevnika se bo dosedanji sedež prodal za 900 milijonov, novi, ki meri 2500 m², se bo kupil za 700 milijonov.

Programi

- 22. julija organizira Zveza Slovencev v Slovenski vesi II. športno srečanje Porabcev in Prekmurcev. Tekme se bodo začele ob 16. uri.
- Predsedstvo Zveze Slovencev bo imelo svojo naslednjo sejo v sredo, 1. avgusta.

Milan Vincetić

KUFER

Gustek je bijo dober kak na kusto namazani krūj, če gli je zadnje čase trnok rad pogledno v kupico. Gđa je prišo v krčmo, so vsi gratali tima, ar Gustek slednje čase neje bijo preveč pri vouti. Včasik pá - včasik: z rokava je trouso takšne mastne vice, ka so nej mogli priti k sebi, poleg toga pa je plačūvo, ka se je vse kadilo. Tūdi ges, ka sam v kouti cmūlo kokto, sam rad našpičo vūje, gđa je začno o ženskaj.

»Brez žensk bi bijo na svejti preveč velki dugi čas,« je večkrat ponovo.

»Zato pa ga tebi skouz sfaliva, Gustek,« se je oglašo Tibi, šteri se je zadnji mešec skorom skvartejro v gostilno.

Gustek pa se je samo poškrabo po glavej: njegove Lize, štera ma je bila prva pa slednja, s štero je talao dobro pa lagvo, nej bi zameno za sto angelov, če gli ma je pomali, kak pijavka, pila krv.

Rejsen, v začetki ma je bilo kak v nebesaj, vsigdar ga je čakalo gesti, vgojno ma je prinesla - če se je vnoči dobro skazo - zajtrk v postelo, pa ešče črejavle ma je z veseljom spucala.

»Vidite, ka pomeni prava lūbezen,« so ma popejvale oči, »če gli je moja Liza kak sūja grūška, štera nigdar nede obrodila, jo mam rajši kak sebé. Znete, ka sam ji ednouk pravo,« je potegno čobe, ges sam pa zraso v same vūje, »znate ka sam joj pravo, ka bi ji pokazo, kak jo mam rad ...«

Tibi se je samo povlejško v sebé, ar je njegovo pripovejst čūjo že gezerokrat.

»Pravo sam njoj,« je bole glasno ponouvo, »Liza, moja draga, tak te mam rad, ar če tebe boli rouka, naj mené rajši boli rouka. Pa ešče: če tebe, Lizika, boli nouga, naj rajši mene stokrat bole boli ...«

»Pa te?« se je zdigno gazda.

»Pravo sam njoj, tak,« je prekrižo roké, »Lizika lūba, če že ti moraš biti vdovica, naj mo ges rajši vdovec ...«

Nejsam razmo, ar sam bijo premjadi. Ali pa ešče nejsam spozno, če gli sam pogledavo za deklinami, ka je tou prava lūbezen. Gustek že mora znati, sam si dopovedavo, ar bi on rajši bijo vdovec kak njegova Liza vdovica. Nej pa neje mi šlou v račun, ka se skriva za vsem tem, pa tūdi drūgim neje bilou preveč smejšno. Zato sam si brodo, ka je Gustek gvūšno napravo

Te pa ga je samo pokousilo. Nišče, tūdi ges nej, če gli sam bijo trejzen, neje vpamet vzeo, gđa ma je eno po zidarsko zakelo po nousi, ka so se ma zavrtile vse zvezde. Gazda je skočo po vodou, ka bi ga gor zmočali, pa se Tibi neje pa neje prebūdo, zato neje ostalo drūgo, kak dosta leda, šteroga so namočili v ocet. Tibi pa nikaj.

»Pūstite ga, ka ga vrag zbidi,« je kcoj stoupo Gustek, »do pounoči ma čas ...«

Nejsa mogli vōrvati očam: pred njimi je stao svetejšno narav-

kakšno velko noroust, štero ma Lizika neje nigdar odpistila.

»No, ja,« je potūjma kcoj povedo, »vnoči sva se zboutala, mogouče pa naju je Boug, ar sva se s čemerami, šteri so bili ena sama lūbezen, obdaro s ...«

Vsi so znali, ka ga grizé: tou, ka svoje velke lūbezni nejsta mogla krounati z deco. Vsefele sta že probala, tūdi v špitali sta že bila, pa nikaj. Zato je tūdi začno globše gledati v kupico, ar je mejo občūtek, ka živé v prazno. Na friško je spijo dva tri špricara, te pa ga je sfalilo.

»Gvūšno ji je preveč povedo,« se je oglašo Tibi.

»Tou je tak, če maš koga preveč rad,« je pripomno Pišta, šteri je že sčista pozabo na žensko sago.

»Ka pa ti znaš, ka je ženska!« se neje dao Tibi. »Znaš, ka pravijo za takše, kak si ti?«

Bila sta si kak pes pa mačka, če gli se ešče nejsta redno zgrizla. »Če bi krava nosila lače, Pišta,« je Tibi počo v smej, »ti nigdar nej bi vido, kak zgleda tista stvar ...«

nani Gustek, šteri je držo v rokaj velki kufer.

»Ne morem vōrvati, Gustek, ka se ti je zmejšalo s tem kufrom?« neje gazda mogo k sebi.

»Ščeš, ka ti tūdi dobiš svoje kak té siromaček, šteri se nigdar več nede pomogo,« je Pišta dregno v mrtvom imeni ležečoga Tibina.

»Takšoga cirkusa nišče neje vido svoj živi den,« se je pokrižo Jeni, šteri je cejli den spravo iz sebé samo dvej, tri rejči.

Naslono sam se na sto pa si natočo. Če bi mejo aparat, bi jij pokejpo. Bili so pravi živi kejp: Tibi, šteroga je na podi začnilo daviti, Pišta, ka si je skouz sūko rokave, gazda, šteri je prestapo, kak če bi mejo kostanjovo gežico v lačaj, pa na konci Jeni, šteri je kak tenja čako pri dveraj, ar si je brodo, ka de v toj grmlenci pá treskalo.

Samo meni se je pomali fūčkal. Znao sam, ka se me nede nišče tekno, pa nej zato, ka se me nej bi primlilo, liki zato, ka sam bijo v varaškij šoulaj.

»No, povej zdaj, ti, študent,« se je

Pišta zavrto na petaj, »komi se je bole zmejšalo: tomi na podi, nam, ka ne vejmo, ka bi sami s sebov, ali etomi Gusteki, šteri se dela, ka se odpravla v ...«

»Vsakomi po svoje,« ma nejsam ousto dužen.

»Tak je tūdi najbolje prav,« mi je počmigno gazda pa mi prineso nouvo kokto.

Pūstili so me v mojij senjaj. Pose-li so nazaj k stoli pa vrgli šnops. Tūdi Tibija bi vzeli k špili, a je bijo ešče itak malo omoutičen.

Držali so se, kak če bi pogeli najvejšo pamet na svejti. Če so jim karte šle, so se samo oblizavali, gđa pa so se obrnile, so začnili kunouti pa drūg drūgoga krivo gledati. Pišta je vsigdar bijo glavni, zatou neje mogo prenesti, gđa je zgūbo. Samo Gusteki so šle karte kak namazane.

»Tou neka peldiva, Gustek,« se je oglašo Tibi.

»Sreča pri kartaj - nesreča v lūbezni,« je pripomno gazda.

Gustek pa nikaj: mrtvo hladen je metao na kūp, tūj pa tam preseko ali zašpilo, kak če bi prvo pout karto. Na konci pa je vsigdar doubu.

»Pravim, ka Gustek neka peldiva, pogledni, kak ma je zraso kūp pejnez,« je poškilo Pišta, »gvūšno nūca pejneze, ka de odplačo té svoj kufer ...«

Samo ges nejsam pozabo na njega. Če gli je že lejpi čas potūjma kak kakšna buja stao pod stolom, se mi je tūj pa tam vidlo, ka de ga nekšna skrivečka rouka vsakši čas prijela pa ga odzibala v širni svejt. Ali pa de se on sam odzibao, sam se pogučavo sam s sebov.

Kartašom pa se je veselo pilou. Gazda je rajši šparo soudo, ar je vino prosilo več vina, souda pa se je samo nabejrala v kolenaj. »Znete, hk, što de najbolje žalosten, hk, gđa mo ges mrrou?« je zakucao Gustek.

»Lizika,« se je oglašo Jeni.

»Nej, nej,« je odkimavo Gustek, »moj gunt, ar je mejo dobroga gazdo ...«

Počili so v glasen smej. Tūdi meni je bilou smejšno, pa se nejsam vūpo naglas zasmejati, ar so gračūvali vse bole nasajeni.

»Zdaj mi je vsega zadosti,« je začno Gustek pobejrati drobiž s stola, »idem, ka vam črno na

bejlom pokažem, ka pomeni nekoga meti rad ...«

»Zakoj pa s kufrom, Gustek?« ga je pogledno Pišteš.

»Ka de se bole vidlo, dragi moji,« se je pijano odzibo prouti dveram.

»Leko ji v njom prineseš cejlo Meriko, pa s té mele nede krūja, Gustek,« je Tibi za njim pozdigno glas, če gli je Gustek tak zalopno z dverami, ka jim je - pa tūdi meni - ešče dugi čas cingalo v glavaj.

Gazda je že začno vgašūvati, gđa se je prikazo Gustek. Stao je med dverami, kak če bi ga pes dojpocūko, zgledo je čista trejzen, samo v očaj je meo nekšo žmetno kmico, štero njegvi kartaši gvūšno nejsa vpamet vzeli. Kak pa bi, če pa so si naložili ešče paudrūgi liter vina, pa tūdi kakšna palinka je vmejs spadnila.

»No, Gustek,« se je prvi oglašo Tibi, »ge je zdaj tista tvoja lūbezen?«

»Gvūšno mora biti žmetna, ar ga tak vleče na eno stran,« je pokazo Jeni, šteroma se je končno odvezo gezik.

»Ges pa pravim, ka je lūbezen žmetno-léka,« je vcūjdao Tibi.

»Kak je tou, žmetno-léka, naš študent?« se je zdigno gazda.

»Kak za vse,« sam se napravo čeden.

»Mali ma prav,« je pomali naberao Gustek, »za mené je moja lūbezen žmetna, za vas pa je gvūšno léka. Pa nosi se v kufri,« je pokumao. »Poglednite,« se je nej dao moutiti, »kūpo sam si té kufer, ka bi go postrašo. Prišo sam domou, ga položo pred njo, pa njoj pravo: 'Dobro premisli, moja Lizika, če ne boš dobra z menov, mo odišo!'«

»Pa Lizika?«

»Brez rejči ga je vzela pa spakejrala v njega ...«

»Ka pa?« je zabezekno Tibi.

»Lūbezen,« sam odgovoro namesto njij.

Čūto sam, kak so me presvejtile njihove motne oči, vido, kak je začno Gustek prestapati kak najvejši kūp nesreče, gđa pa se je slednjo pout napouto skouzi dveri, sam samo ges v pamet vzeo, ka je Gustek odneso v kufri samo tisto, o šterom mo cejlo življenje več kak preveč senjao.

SVETKI

Nam naj nekaj povej, sto nema rad svetkov! Gvūšno ka vsikš! Pa mata zato svetke radi-va dvojčka Viktor pa Viktorija tō. Kak bi jiva pa nej mela radiva? Trno radiva ji mata. Tou pa zato, ka nej trbej v šoulo. Pa nej trbej rano gora stanoti. Pa je cejla držina cejli den vküper. Na, vej je tak skur vsikšo soboto pa nedelo, depa svetek je li svetek. Tou pa zato, ka sta sobota pa nedela vsikši keden, svetki pa so bole narejdi. Pa tou je tō ovak, ka vsikši svetek svoje menje ma. Viktor pa Viktorija mata najraj slejden svetek na toum svejti. Pa če bi jiva stoj pito, kelko svetkov svetimo lidge,

bi gvūšno prajla v eden glas: - *Preveč malo!*

Ranč zato sta dvojčka svoj svetek naprajla. Na, vej mata svetek svojoga ime, pa mata svoj rojstni den. Depa tej svetki se ne svetijo kak drugi svetki, ka bi nej trbelo delat iti ali pa v šoulo. Pa sta glavé vküper steknola. Pa sta brodila pa brodila, li samo brodila, dokeč sta nej izbrodila. Tou se je zgodilo ranč pred nedel-skim obedom. Tak ka sta leko za stolom više punoga talejra starišom vōovadila.

- *Tak sva si brodila*, - je zač-nola Viktorija.

- *Pa tak sva vōzbrodila*, - je dale gučo Viktor. - *Ka zranja ati pa mami nej trbej nika*

delati. Ka se zranja začnejo svetki Viktora pa Viktorije.

- *Tej velki svetek pa nede trpo eden den, liki dva dneva. Zato se leko gnes brž zguchi-mo, kama mo se na tej velke svetke pelali*, - je tadale tumačila Viktorija.

- *Zaprav se nej trbej nika na dugo pa šurko zguchavati! Müva s sestro dvojčicov sva se že pogučala, ka demo gnes po obedu na mourdje*, - je že skur zapovedo Viktor.

Mama Vika pa ata Viki sta nej lamp mogla dola zaprejeti, tak sta se čudivala svojima mladima človekoma.

- *Čakajta, od kakšnoga svetka gučita*, - je mama prva prišla do sape. - *Kelko je meni poznano,*

mata vüva rojstni den na spr-tolejt nej pa te dneve.

Dvojčka sta mami pa ati praj-la, ka je tou dun istina. Depa sta njima eške povedala, nin v takšnom časi sta pred lejtami začnola gučati. Tou pa je dun nej mala stvar, ka dva tak čed-niva deteta začneta gučati.

- *Zatoga volo je svejt dosta dobroga doubu, ka naja leko poslušša*, - je skončala Viktorija.

- *Pa tou milost, ka naja leko lidgé poslušajo pa gledajo trbej svetiti. In zato ta té pon-dejlek pa torek eden velki svetek*, - je skončo eške Viktor. Stariša sta nej vedla, naj se smejeta ali pa naj sta vcejlak tüuma. Depa nika je dun trbe-

lo povedati. Zato jiva je ata pito, za-koj do svetili cejliva dva dneva.

- *Vej pa zato, ka sva dvojč-ka, nej*, - sta povedala nazaj v eden glas.

Kak bi pa naj povedala ovak, vej sta pa Viktor pa Viktorija dvojčka, nej?

Aja, kak je bilou s tistim vel-kim svetkom? Mama pa ata sta njima povedala, ka sta za-čala gučati dva kedna kesnej, kaka sta si samiva brodila. Pa so zato te meli svetek Viktora pa Viktorije. Ata pa mama sta si v službi vzela dva dneva prousto pa so šli. Gvūšno ka na mourdje!

Miki Roš

Pismo iz Sobote

POŠTIJA

Lüblene moje, dragi moji! Po cejlaj krajini, po šteroj teče Mura, se na velko kopa, vküper vozi, se asfaltejra. Ja, dobi-li mo nouvo poštijo. Depa tou nede takša prousta poštija. Tou de autocesta, na dva poja-sa. Tou je prej dar naše lüble-ne države Slovenije. Ka mo se prej mi tō čutili naprej valaun. Nej pa tak, kak če bi nas tisti gospoudje v Lublani dole gle-dali. S tejm nam pokažejo, ka nas radi majo. Ka smo mi prej tō tau Slovenije. Pa zato so zač-nili tou velko poštijo delati, ka se mi Prekmurci več nemo prouti postavljali, kak prej polonje miljona velki kamio-nov na leto po naši vesnicaj pa varašaj vozi. Kelko je tou na den, si sami vōzračunajte. In smo bili veseli, ka dobimo nouvo velko poštijo, pa do po tistom kamioni vozili, nej pa skur po naši dvouraj. Depa, depa, depa! Vsigdar se najde nikšen depa!

Gospoudje z Lublane so gra-tali nikšni trno šparavni. Nej, nej, gda kaj takšnoga kouli toga najbolje prejdjnoga va-raša delajo, se nika ne špara.

Tam se pejnezi vō na okno lüčajo. Šparajo pri nas. Naša nouva velka poštija de mejla edno takšno lepотно falingo. Una nede glij tak šurka, kak majo šegou meti takšne fele poštije. Una de bole vouska. Vej pa za naše lübe Prekmur-ce takšna dojde, so si vejn bro-dili v Lublani. Pa so si tadale brodili, ka uni zato dun nika prišparajo s takšno poštijo pa do leko zatoga volo te pejne-ze ponücali za kakšo njihovo modrijo. Na, vidite, ka nas zato nemajo tak radi, kak tou vōvidi. Naši državni šefi so škrkljivi z lübeznijo do nas.

- *Vej boš vido, kakša baja de s tou poštijo, gda jo zgotouvi-jo*, mi je v krčmej po tretjom špriceri tumačo pajdaš Zunzo. - *Že zdaj so vcejlak nouri za vsem, ka se pri nas pripou-va. Gda pa de poštija zgo-tovljena, te do leko ena, dva, tri prišli es k nam. Kelko krumpčov, šunk, tikvinoga olaja, graja pa eške kaj dru-gogo de ekspres letelo v Lub-lano*, je Zunzo spiu špricer, ge pa sam naroučo nouviva dva. - *Depa mi od toga nemo*

meli nikšnoga haska. Zato, ka uni si brodijo, ka za nji mora vse šenki biti. Vej so pa uni z Lublane! Uni so s prejdjnoga varaša! Mi smo pa samo nikšno polonje de-lavci polonje pavri! Pa smo leko srečni, ka njim leko vse tou tadamo! Tou pa zato, ka so uni nam dali nouvo velko poštijo! Vej de pa tou samo polonje poštije! Pa de napravljena z naši pejnež tō, nej pa iz lublanski!

Ja, Zunzo se je trno doj sva-do. Kuman sam ga dole zmi-riu eške z ednim špricerom. Doma sam večer brodo od toga, ka vse je gučo. Pa če povejm po istini, je nej dosta naoupak povedo. Vej si od toga moja tašča Regina, trno čedna ženska, gnako brodi. Samo una tou malo bole ovak vej povedati.

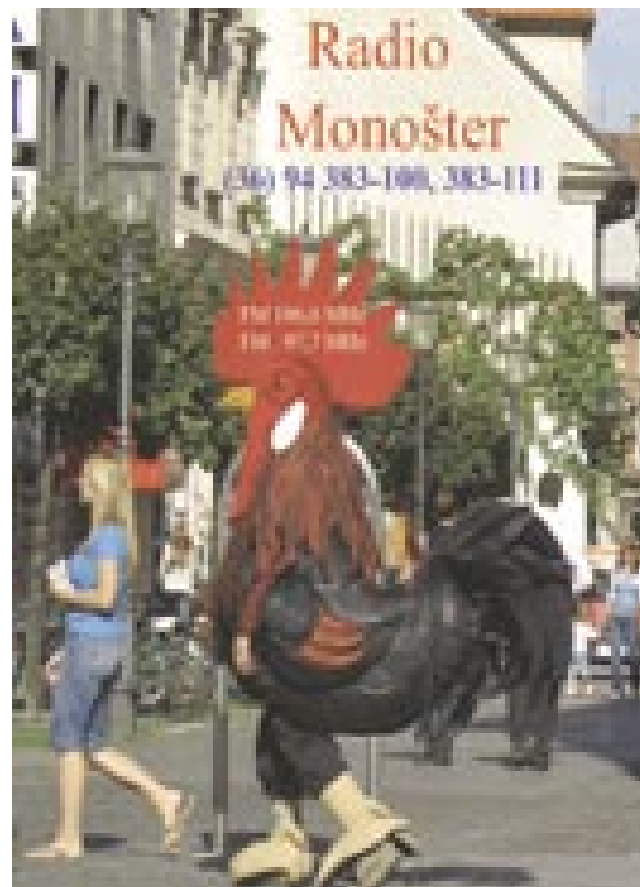
- *Naj ne ojdijo es k nam, pa čakajo, ka vse z neba spad-ne!*

Boug moj! Vej pa ta poštija v naši glavaj nika nouvoga küja. Na, nej glij nouvoga, liki preci staroga, ali že malo tapozablenoga. Bole kak si

brodimo, kak se ravnaajo do nas, bole tisto staro gračüvle vse bole nouva ideja. Pa zato dostakrat štoj v šali povej, ka naredimo Mursko republi-ko, kak je že inda svejta bila. Leko, ka je tou šala. Depa tou

šalo dostakrat šteri povej če-merasto pa z velko nevoulo. Ste vidli, ka se leko pripela po ednoj takšnoj poštiji? Na, ka-koli že geste ali pa eške bou, vi mi ostante lejpi pa zdravi.

Miki

Petek, 20.07.2007, I. SPORED TVS

6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.15 JASNO IN GLASNO, 12.00 ISKANJE NARODNOSTNIH KORENIN, DOK. odd., 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 DUHOVNI UTRIP, 13.40 KNEZ IN DEKLE, NEMŠ. NAD., 14.25 SLOVENSKI/PORABSKI UTRINKI, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 BABAR: SE SPOMNIŠ?, RIS., 16.10 IZ POPOTNE TORBE: KRAVA, 16.30 SORODNI DUŠI, ANG. NAD., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 POGLED NA ... PLEČNIKOVE ŽALE, 17.45 ČUDEŽNI PLANET, FRANC.-JAP. POLJ. SER., 18.40 KARLI, RIS., 18.45 PUJA PEPA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 ČOKOLADNE SANJE, HUM. NAD., 20.30 KONCERT IZ NAŠIH KRAJEV, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 POLNOČNI KLUB, 0.15 NIKAR TAKO ŽIVAHNO!, AM. NAN., 0.45 ČUDEŽNI PLANET, PON., 1.35 DNEVNIK, 2.15 INFOKANAL

Petek, 20.07.2007, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 13.20 SLOVENSKI VENČEK 2006, 14.20 KO PRIDE PRAVI, NEMŠKO-ŠVIC. FILM, 15.40 MOZAIK, 16.35 MOSTOVI - HIDAK, 17.10 LESTVICA NA DRUGEM, 18.00 POROČILA, 18.05 LJUBEZEN.COM, DOK. FELJTON, 18.25 NIUGINI - RAJ IN PEKEL NA PACIFIKU, DOK. odd., 19.00 PUSTA HIŠA, ANG. NAD., 20.00 PREKLETSTVO TITANICOVE SESTRE, ANG. DOK. odd., 20.55 VROČI STOL, 21.50 MASAJI - BOJEVNIKI DEŽJA, FRANC. FILM, 23.20 KO JE ZASTALO MOJE SRCE, FRANC. FILM, 1.00 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.25 ZABAVNI INFOKANAL

Sobota, 21.07.2007, I. SPORED TVS

6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.40 POLNOČNI KLUB, 11.55 TEDNIK, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 VSE O ŽIVALIH, ANG. DOK. NAN., 14.15 BREZNO, ANG. FILM, 15.55 POLETNI VRTILJAK, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 OZARE, 17.20 POLETNI VRTILJAK, 18.40 FIFI IN CVETLIČNIKI, RIS., 19.00 DNEVNIK, UTRIP, VREME, ŠPORT, EUTRINKI, 19.55 PREKLETI KRALJI: FRANCOSKA VOLKULJA, FRANC. NAD., 21.35 POLETNA POTEPAŃJA, oddAJA O TURIZMU, 22.20 POROČILA, VREME, ŠPORT, 22.55 SOPRANOVI, AM. NAD., 23.55 ČEŠKE SANJE, ČEŠKI FILM, 1.20 DNEVNIK, 1.40 INFOKANAL

Sobota, 21.07.2007, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, NAPOVEDNIKI, TV PRODAJA, 8.55 SKOZI ČAS, 9.05 ABSOLUTNO GLOBALNO, 9.40 VROČI STOL, 10.30 NIUGINI - RAJ IN PEKEL NA PACIFIKU, DOK. odd., 11.00 PREKLETSTVO TITANICOVE SESTRE, ANG. DOK. odd., 11.50 PEPELKA, KOPR. FILM, 13.50 CICIBAN POJE IN PLEŠE, 15.15 KOLESARSKA DIRKA PO FRANCJI, 20.00 ALPE-DONAVA-JADRAN, 20.30 35 LET VALA 202, 21.35 POLETNI VRTILJAK, 23.50 HUFF, AM. NAD., 0.45 POKVARJENA DEKLETA, ANG. NAD., 1.35 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.00 ZABAVNI INFOKANAL

Nedelja, 22.07.2007, I. SPORED TVS

7.00 ŽIV ZAV, OTROŠKI PROGRAM, 9.55 ŠPORT ŠPAS, 10.25 POD EVROPSKIM NEBOM, FRANC. DOK. SER., 10.50 PRISLUHNI MO TIŠINI, 11.20 OZARE, 11.25 OBZORJA DUHA, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 KONCERT IZ NAŠIH KRAJEV, 14.25 VRTIČKARJI: TAMMARA, TV NAD., 14.55 HAROLD IN MAUDE, AM. FILM, 16.25 NIKAR TAKO ŽIVAHNO!, AM. NAN., 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 VELIKA IMENA MALEGA EKRANA - GALERIJA IGRALCEV: JANEZ ŠKOF, 18.15 PAJKEC PIKO, RIS., 18.20 VETRINAR JOC, RIS., 18.30 KRAVICA KATKA, RIS., 18.35 HRČEK MIHA PRIPOVEDUJE, RIS., 18.40 ŽREBANJE LOTA, 19.00 DNEVNIK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, 19.55 DAJMO, NAŠI 21.10 KAMERA TUKAJ IN TUDI TEČE, PORTRET: PETER ZOBEC, 22.00 ARS 360, 22.20 POROČILA, VREME, ŠPORT, 22.45 PRIJATELJ, NOR. FILM, 0.25 DNEVNIK, 0.50 INFOKANAL

Nedelja, 22.07.2007, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 9.10 SKOZI ČAS, 9.20 35 LET VALA 202, 10.20 POLETNA POTEPAŃJA, oddAJA O TURIZMU, 11.00 NAŠA PESEM 2007, 11.30 MED VALOVI, 12.00 ALPE-DONAVA-JADRAN, 14.40 SP V GORSKEM KOLESARSTVU, 15.15 KOLESARSKA DIRKA PO FRANCJI, 17.20 SLOVENC I PO SVETU: VENEZUELA, 17.55 NOGOMET, HIT GORICA - DOMŽALE, 20.00 DEŽELE SVETA, FRANC. DOK. SER., 20.50 FRASIER, AM. NAN., 21.15 UMETNOST GLASBE IN PLESA, 22.50 STRELICE NASPROTNE USODE, KAN. NAD., 23.40 VSEENO MOJA, IT. TV FILM, 1.15 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.45 ZABAVNI INFOKANAL

Ponedeljek, 23.07.2007, I. SPORED TVS

6.25 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.05 ČUDEŽNI PLANET, FRANC.-JAP. POLJ. SER., 12.00 SLOVENC I V AVSTRALIJI - TASMANIJA, AVSTRALSKI OTOK, KJER ŽIVIJO TUDI SLOVENC I, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 DAJMO, NAŠI, 14.30 NEKAJ MINUT ZA POPULARNO GLASBO, 15.10 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.45 MAKS IN RUBI, RIS., 16.05 MARTINA IN PTIČJE STRAŠILO, 16.15 AJKEC PRI RESTAVRATORIJH, POUČNO-RAZV. odd., 16.35 POZABLJENE KNJIGE NAŠIH BABIC, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 DREVO VSEH DREVES, NEMŠ. DOK. odd., 18.25 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 18.40 NINA NANA, RIS., 18.45 HOPLA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 KNEZ IN DEKLE, NEMŠ. NAD., 20.45 OSMI DAN, 21.20 V KADRU: ZORAN PREDIN IN ANDREJ VELKAVRH, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 ANDORA: MED DVEMA OGNJEMA, KAT. NAD., 0.45 NIKAR TAKO ŽIVAHNO!, AM. NAN., 1.15 DREVO VSEH DREVES, NEMŠ. DOK. odd., 2.05 DNEVNIK, 2.45 INFOKANAL

Ponedeljek, 23.07.2007, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 10.15 POLETNI VRTILJAK, 12.30 VRTIČKARJI: TAMMARA, TV NAD., 12.55 NIKAR TAKO ŽIVAHNO!, AM. NAN., 13.25 VELIKA IMENA MALEGA EKRANA, 14.25 ALPE-DONAVA-JADRAN, 14.55 ARS 360, 15.15 KOLESARSKA DIRKA PO FRANCJI, 17.30 EVROPSKI MAGAZIN, 18.00 POROČILA, 18.05 ELIZABETA I., ANG. NAD., 20.00 DOGODKI, KI SO VZNEMIRILI SVET, ANG. DOK. SER., 21.00 STUDIO CITY, 22.00 BRANE RONČEL IZZA ODRA, 23.05 NASILNEŽ, AM. FILM, 0.55 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.25 ZABAVNI INFOKANAL

Torek, 24.07.2007, I. SPORED TVS

6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.05 DREVO VSEH DREVES, NEMŠ. DOK. odd., 12.00 KAMERA TUKAJ IN TUDI TEČE, PORTRET: PETER ZOBEC, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 NIUGINI - RAJ IN PEKEL NA PACIFIKU, DOK. odd., 13.45 OBZORJA DUHA, 14.20 OSMI DAN, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 TROJČICE: PEPELKA, RIS., 16.10 KOŽA, DLAKA, PERJE: PREHRAJEVANJE, DOK. odd., 16.15 KLJUKČEVE DOGODIVŠČINE, LUTK. NAN., 16.40 HOTEL OBMORČEK, RIS., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.45 IMUNSKI SISTEM, DOK. odd., 18.30 ŽREBANJE ASTRA, 18.40 FRANČEK, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 OUTSIDER, SLOV. FILM, 21.40 KAJ NAM ŠKODI?, KRATKI FILM AGRFT, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 ABSOLUTNO GLOBALNO, 23.30 PLATFORMA - DOCUMENTA, 0.00 LADY CHATTERLEY, ANG. NAD., 0.55 NIKAR TAKO ŽIVAHNO!, AM. NAN., 1.25 IMUNSKI SISTEM, DOK. odd., 2.10 DNEVNIK, 2.50 INFOKANAL

Torek, 24.07.2007, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 12.55 DOBER DAN, KOROŠKA, 13.25 GLAS(BE)NI VEČERI NA DRUGEM, 14.35 STUDIO CITY, 15.30 PRISLUHNI MO TIŠINI, 16.00 V KADRU: ZORAN PREDIN IN ANDREJ VELKAVRH, 16.30 MOZAIK, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 POROČILA, 18.05 LABIRINT, 19.00 UMOR NE ZASTARA, NEMŠ. NAD., 20.00 BORKAMNNOVA TOČKA, ŠVEDSKA NAN., 21.30 ELEMENT ZLOČINA, DANSKI FILM, 23.10 DOMOVINA, KRONIKA PRELOMNEGA OBDOBJA, NEMŠ. NAD., 1.20 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.45 ZABAVNI INFOKANAL

Sreda, 25.07.2007, I. SPORED TVS

6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 ODPETI PESNIKI, 13.20 ŽLJICA, NIZ. FILM, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 MOBY DICK IN SKRIVNOST DEŽELE MU, RIS., 16.05 MERLIN, ČUDEŽNI KUŽA, RIS., 16.20 POD KLOBUKOM: POMEN GUMBOV, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.40 MIT KLEMENTA JUGA, DOK. odd., 18.30 ŽREBANJE LOTA, 18.40 MEDVEDEK IN PTIČEK, RIS., 18.45 ŽELEJČKI, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 NJENA ŽIVLJENSKA VLOGA, FRANC. FILM, 21.35 ALENKA KRAIGHER: SANJE, KRATKI FILM AGRFT, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 BREZ REZA: DR. JOŽE PIRJEVEC - RAZMERE V JUGOSLAVIJI OD L.1989 DO OSAMOSVOJITVE SLOVENIJE, 23.35 BREZ REZA: DR. ALEŠ GABRIČ - OPOZICIJA ALI NASPROTOVANJE NOVIM OBLASTEM V LETU 1945, 0.00 PRIČE - VOJNI SNEMALCI V NEMČIJI 1945, NEMŠ. DOK. SER., 0.55 MIT KLEMENTA JUGA, PON., 1.45 NIKAR TAKO ŽIVAHNO!, AM. NAN., 2.20 DNEVNIK, 2.55 INFOKANAL

Sreda, 25.07.2007, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 13.05 POD EVROPSKIM NEBOM, FRANC. DOK. SER., 13.35 LESTVICA NA DRUGEM, 14.20 DOGODKI, KI SO VZNE-MIRILI SVET, ANG. DOK. SER., 15.15 KOLESARSKA DIRKA PO FRANCJI, 17.30 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 POROČILA, 18.20 BRATA, FRANC. FILM, 20.10 LP V NOGOMETU, TIRANA - DOMŽALE, 22.05 KRALJ LEAR, RUSKI FILM, 0.10 SLOVENSKA JAZZ SCENA: IGOR LUMPERT Z GOSTI, 1.15 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.40 ZABAVNI INFOKANAL

Četrtek, 26.07.2007, I. SPORED TVS

6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.00 MIT KLEMENTA JUGA, DOK. odd., 11.50 OMIZJE - SVETO IN SVET: MISTIKA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 ČOKOLADNE SANJE, HUM. NAD., 13.45 POLNOČNI KLUB: VRAŽJI ZAKONCI, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 SREBRNOGRIVI KONJČ, RIS., 16.05 MOJI LASJE SO ČRNI, RIS., 16.15 IŠČEVA GOSPO, KRATKI IGRANI FILM EBU IZ FINSKE, 16.30 ENAJŠTA ŠOLA: KOMPAS, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 ŠTAFETA MLADOSTI: LUTKE, 18.15 DUHOVNI UTRIP: ALFATERAPIJA Z DELFINI, 18.30 ŽREBANJE DETELJICE, 18.40 EDO IN MEDO, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 FLOSARJI, DOK. odd., 20.50 TEDNIK, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 KNJIGA MENE BRIGA, 23.20 GLASBENI VEČER, 0.20 DUHOVNI UTRIP: ALFATERAPIJA Z DELFINI, PON., 0.35 DNEVNIK, 1.10 NIKAR TAKO ŽIVAHNO!, AM. NAN., 1.45 INFOKANAL

Četrtek, 26.07.2007, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 13.00 LABIRINT, 13.50 PRIČE - VOJNI SNEMALCI V NEMČIJI 1945, NEMŠ. DOK. SER., 14.45 DEŽELE SVETA, FRANC. DOK. SER., 15.35 MOZAIK, 16.30 MOSTOVI - HIDAK, 17.00 BREZ REZA, 18.00 POROČILA, 18.05 SLOVENSKI VENČEK, 19.10 Z GLASBO IN S PLESOM ... MATE BEKAVAC IN ORKESTER SLOVENSKE FILHARMONIJE, 19.45 SKOZI ČAS, 20.00 MOJE DEKLE, TAJSKI FILM, 21.50 ŠTEVILKE, AM. NAD., 22.30 MARI, KAT. TV FILM, 0.25 NOČNA IZMENA, FINSKA NAD., 1.15 PREIZKUŠNJA NA POTI, RUSKI FILM, 2.45 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 3.10 ZABAVNI INFOKANAL

Državno srečanje Porabski Slovencev – ešče gnauk na kratko

Gda bau?

Na tradicionalno, zdaj že 7. državno srečanje Porabski Slovencev zovemo Slovence s svojimi državami iz Porabja, s cejloga Vogrskoga rosaga pa v drugu rosagaj živeče ranč tak. Srečanje bau v nedelo, 19. avgustuša 2007.

Gde bau?

Srečanje de v drugoj najmenšoj vesi Porabja, na Verica-Ritkarovci. (O programi ste leko podrauvnoma šтели v naši prejšnji novinaj.)

Kak se trbej glasiti?

Prosimo vas, ka nam prijavnico pošlite najkasnej do 6. avgustuša 2007 na naslov Slovenske zveze Zveza Slovencev na Madžarskem 9970 Monošter, Gárdonyi ulica 1. ali nas pozovte na telefonsko numero: 94/380-208, 552-596.

Domanja ves Verica-Ritkarovci naj se glasi doma pri župani And-raži Dončeci. V Budimpešti, v Mosonmagyaróvári pa Somboteli živeče li di prosimo lepau, naj se povežejo s predsednicama Ire-no Pavlič, Marijo Kozar ali predsednikom Lacinom Brašičom, kak vsakšo leto.

**Klara Fodor
sekretarka**

PRIJAVNICA JELENTKEZÉSI LAP

(Prosimo nazaj poslati do 6. avgustuša 2007!)

Menja.....

Iz držine pride.....lidij

Domanji atrejs:.....

Telefonska numara:.....

Pridemo (okrauzite odgovor):

- S posebnim avtobusom (különjárat)
- Ovak, na svojo ceringo

Datum:.....

.....
podpis

Porabje

**ČASOPIS
SLOVENCEV NA
MADŽARSKEM**

Izhaja vsak četrtek
Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva:

H-9970 Monošter, Gárdonyi G. ul. 1.; p.p. 77,
tel.: 94/380-767; *e-mail:* porabje@mail.datanet.hu
ISSN 1218-7062

Tisk: EUROTRADE PRINT d.o.o.
Lendavska 1; 9000 Murska Sobota; Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.

Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za Slovenijo 22 EUR.
Za ostale države 52 EUR ali 52 USD.

Številka bančnega računa: HU15 1174 7068 2000 1357,
SWIFT koda: OTPVHUHB